

[Elbæk-Jessen.]

det er rigtig, at det ogsaa vedrører Beskæftigelsen, men det kan nemt paavises, at en stor Del af Udbyttet af denne Beskyttelse gaar i de forkerte Lommer.

Der ligger et Forslag i Udvalg, som i høj Grad er et Beskæftigelsesforslag, nemlig Forslag til Lov om Grundforbedring. Der tæver Regeringen med at foreslaa de faa Millioner, der kan sætte mange ledige Hænder i Gang. Vi haaber, at man ikke vil gøre Forskel paa Byernes og Landbrugets Arbejdere. Det vil i hvert Tilfælde være uretfærdigt at gøre det. Vort Parti foretrækker altsaa at give Statens Penge ud til Beskæftigelse af arbejdsløse fremfor Tilskud. Ethvert Forslag om Bevilling af Penge, der tager Sigte paa Beskæftigelse, vil vi støtte. Vi opfordrer Regeringen til at fremsætte saadanne Forslag og fremme Grundforbedringsforslaget.

Et andet Spørgsmaal, som melder sig, er Spørgsmaalet om Flugten fra Land til By, om den ikke i høj Grad begunstiges ved det nuværende Understøttelsessystem; der kan ogsaa være andre Ting, bl. a. de usikre Indtjeningsmuligheder ved Landbruget. Paa Landet mener man, at den alt for let erhvervede Understøttelse har sin store Skyld i Flugten fra Land til By. Det er et vigtigt Spørgsmaal. Jeg opfordrer Regeringen til at overveje eventuelle Ændringer i Sociallovgivningen, der kunde bøde paa dette Forhold i nogen Maade. Det vilde sikkert vække Tilfredshed baade paa Land og i By. De Vanskeligheder, vi er inde i i disse Aar, er de arbejdsløse ikke Skyld i, og det bør heller ikke gaa ud over dem. Men Regeringen har jo nu Magten og Midlerne; vor Stilling er, at medens vi gerne tager Medansvar for Bevillingerne til Beskæftigelse af arbejdsløse, vil vi, som Stillingen er, lade Regeringen selv have Ansvaret for yderligere Tilskud.

Det andet Lovforslag, om Vinterhjælp til arbejdsløse, har vi i og for sig mere Sympati for. Der er sikkert tænkt paa de aller mest vanskeligst stillede, men man fjerner sig dér fra et Princip, som det kan være noget vanskelig at bryde, og vi forbeholder os vor Stilling til anden Behandling.

Aksel Larsen: Jeg er naturligvis enig i de Udtalelser, der er fremsat af den ærede sidste Taler, at det er mere ønskeligt, at der gives arbejdsløse Beskæftigelse end Understøttelse. Jeg har gjort Rede for dette Synspunkt saa tit, har ikke forsømt nogen Lejlighed til at kræve Beskæftigelse, vel at mærke forsvarligt lønnet Beskæftigelse, til

arbejdsløse, dels i Landbruget, dels paa anden Maade. Men det ændrer jo ikke det Forhold, at vi i Øjeblikket har med en Arbejdsløshed paa omkring 100 000 at gøre, og efter al menneskelig Beregning vil Arbejdsløsheden naa adskilligt højere op i denne Vinter. Saa kan man have, hvilke Meninger man vil om Beskæftigelsesforanstaltninger, men naar vi nu ved, at disse ikke bliver iværksat saa betids eller i et saadant Omfang, at de i denne Vinter kan komme til at betyde nogen væsentlig Afhjælpning af Nøden blandt de arbejdsløse, er der ikke andet at gøre end som en Slags Nødhjælp at kræve Understøttelsesforanstaltninger. Det er sikkert ogsaa i Erkendelse af Sandheden heri, at Regeringen er mødt frem med sit Lovforslag, og at Venstre og de Konservative i Landstinget har stillet deres Ændringsforslag. Det er ogsaa i Erkendelse heraf, vi er mødt frem med vort Forslag om Vinterhjælp til arbejdsløse.

Regeringens Forslag til midlertidig Lov vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser har i alt væsentligt samme Ordlyd som et Lovforslag, der blev fremsat i Februar Maaned. For saa vidt synes alt saare godt, thi Lovforslaget fra sidste Samling strandede paa Landstingsflertallets Modstand, og man skulde derfor være tilbøjelig til at opfatte Lovforslagets, om jeg saa maa sige, Genfremsettelse i denne Samling som Udtryk for, at der dog er en Linie i Regeringens Politik. Det ser ud, som om Regeringen siger: Landstinget har standset et Lovforslag, der var godt, men nu er Landstingsflertallet flyttet, saa kommer vi igen med det, og det skal nok blive gennemført. Jeg siger: Det ser saadan ud, for det er jo desværre ikke saadan. Sandheden om dette Lovforslag er, at der fremsattes et Lovforslag om udvidet Adgang til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Det fremsattes ikke i Vinteren 1935—36, men i Vinteren 1934—35. Det daværende Lovforslag forudsaa Udgifter fra det offentlige Side paa omkring 6 Mill. Kr., hvoraf Statskassen skulde udrede de 4 og Kommunerne de 2, og ud over disse det offentlige Udgifter skulde Arbejdsløshedskasserne selv bære en Del af den udvidede Hjælps Byrder: $\frac{1}{4}$, men de $\frac{3}{4}$ skulde betales af det offentlige. Dette Lovforslag, som strandede paa Landstingets Modstand, hvis jeg husker ret, genfremstattes i Samlingen i Fjor og led en krank Skæbne paa Grund af Landstingets Modstand. Det var i det store og hele indholdsmæssigt det samme, dog var Udgiftsbyrderne noget anderledes beregnet